Kerkhereniging 1-10-2007.

Verwys bladsy 1: Julle het reeds klaar besluit, dit is nie "of" nie maar "hoe". Ons lidmate het nie meer 'n sê nie!

Bladsy 2: Ja vir een nuwe Sinode (Algemene sake bespreek) Nee, die Algemene Sinodes van die 4 kerke bly bestaan. As die Belydenis van Belhar (lees: Boesak) in enige N.G. Kerk gebruik sal word, sal ek opstaan en uitstap.

Bladsy 5: Ja daar sal altyd weerstand wees. Julle wil Boesak in ons kele afdruk!

Bladsy 8: Die naam sal seker die Verenigde N.G. Kerk wees, of moet Boesak se naam ook deel vorm?

Bladsye 11 & 17: Belhar — Nee en nogmaals nee vir Belhar!

Ten Slotte: As ek by 'n Sport klub wil aansluit doen ek my eie keuse. Alle klubs speel teen mekaar en verskil van mekaar. Soms hou ons nie eens van mekaar nie. Ná die wedstryd gaan elkeen na sy eie klub terug, waar ons hoort.

N.G. Godsdiens wil ek op my "Boere" manier geniet. Ek haat dit as Kerke Engelse liedere sing en hande klap en rond dans.

Die Kerk is die Huis van GOD!

Wat gebeur dan na die konsultasiegesprekke?

Al hierdie kommentaar en insette uit die gemeentes van die vier kerke moet op 1 Desember 2007 ingehandig wees. Dit sal die basis vorm van verdere gesprekke wanneer die breë leierskap van die kerke voortgaan om konsensus te soek oor die proses van kerkhereniging. Wanneer daar **genoegsame konsensus** gevind is, sal verdere voorstelle weer aan kerkrade en gemeentes voorgelê ~~vir~~ word vir hulle goedkeuring. Eers dan kan die eerste fase van die totstandkoming van 'n nuwe kerkverband plaasvind. Hierdie eerste fase is, soos dit tans voorgestel word, die vorming van een nuwe ~~Algemene~~ Sinode vir die vier kerke (die huidige Algemene Sinodes van die vier kerke hou dan op bestaan).

Inligtingstukke met die oog op die gesprekke

Graag gee ons die volgende inligtingstukke aan u deur met die oog op die gesprekke:

- Die besluite oor kerkhereniging van die Algemene Sinode van Junie 2007
- Die besluite van die Algemene Sinode 2004
- Die eerste konsensusvoorstelle van die vier kerke (die Achterbergh II-dokumente). Hierin vind u voorstelle oor (1) die Konfessionele Basis van 'n nuwe kerkverband, (2) 'n Model vir 'n nuwe kerkverband, (3) gesamentlike projekte en (4) 'n proses van versoening tussen die vier kerke, in besonder die VGKSA en die NGKA
- Die Belydenis van Belhar asook die Begeleidende Brief ~~wat destyds~~ die aanvaarding van die belydenis vergesel het
- 'n Voorgestelde gespreksriglyn
- Die terugvoervorm wat na u sinode moet gaan
- 'n Verduideliking van die proses waarmee ons besig is

Dankie!

Baie dankie dat u saam met baie medegelowiges biddend en luisterend deel sal wees van hierdie proses. Ons sien uit daarna om u en u gemeente se insette te kry en saam te ervaar hoe die Gees ons lei in hierdie baie belangrike saak.

Hartlike groete in Christus

Dr JJ Gerber
Algemene Sekretaris van die NG Kerk

Inhoudsopgawe

Hierdie brief aan elke lidmaat **1-2**
Notas oor die konsultasieproses **3-4**
Besluite van die Algemene Sinode 2007 .... **4-6**
Besluite van die Algemene Sinode 2004 .... **6-9**
Vrae wat dikwels gevra word **10-11**
Stappe vir implementering van die huidige voorstel **12-13**
Belydenis van Belhar (met die begeleidende brief) **14-16**
Achterbergh II-dokumente **17-19**
Gespreksriglyn **20**

5. DIE BELHARBELYDENIS

Omdat die Belharbelydenis 'n belydenisskrif van een van die familiekerke is, stel ons voor dat dit as een van die belydenisskrifte in die herstelde kerkverband opgeneem word (vgl besluit Algemene Sinode 1998). Ons is steeds oortuig dat die wesenlike inhoud van Belhar (ons verbintenis aan die Bybelse getuienis oor God Drie-enig, oor die eenheid van die kerk, oor geregtigheid en versoening) baie wyd aanvaar word (vgl besluit Algemene Sinode 1998). Dit impliseer nie dat alle gemeentes, predikante, kerkraadslede, en lidmate van die nuwe verband dit vanselfsprekend as belydenisskrif hoef te onderskryf nie.

Ons is oortuig dat die verskille oor Belhar meer te doen het met historiese, emosionele en simboliese faktore as met die wesenlike inhoud self. Dit is baie belangrik dat ons oor al hierdie faktore sal praat sodat ons nie "by die verlede stilstaan nie" (Jesaja 43:18), maar saam kan fokus op ons roeping vandag en in die toekoms. Ons verbind onsself hiertoe.

6. MODEL: 'N VERENIGDE KERKVERBAND VAN SELFSTANDIGE LAASLIKE GEMEENTES

Ons stel voor dat die presbiteriaal-sinodale kerkregeringstelsel as model vir die organisering van die nuwe een kerkverband gebruik word. Dit beteken dat al die gemeentes as selfstandige gemeentes ingevoeg word in ringe, sinodes en een algemene sinode. In die proses moet ruimte gelaat word vir onderhandeling, nuwe moontlikhede en 'n groei na mekaar.

7. GEMEENTES SE REG OM HUL OOR HUL EIE WERK TE BESLUIT WORD ERKEN

Al die bestaande gemeentes van die verenigde verband sal so behoue bly en almal saam die gemeentes van die nuwe verband wees. Gemeentes is onderling oop vir bywoning en lidmaatskap. Waar meer as een gemeente in dieselfde gebied val, staan dit gemeentes vry om hulle onderlinge sake en samestelling spontaan en sonder voorskrif of dwang te reël volgens plaaslike behoeftes. Kerkrade behou dus die besluitnemingsbevoegdheid oor die inrigting van die gemeente.

Nog minder lidmate Kerk!

8. ANDER KWESSIES WORD GEDURENDE DIE PROSES ONDERHANDEL

Daar is 'n aantal sake waaroor saam onderhandel moet word as die voorbereidende proses aan die gang kom. Dit sluit in die skryf van 'n nuwe kerkorde, die naam van die kerk, teologiese opleiding, organisasie van kerklike werksaamhede, finansies en eiendomme, taal, ens. Ons is bewus daarvan dat van hierdie sake baie sensitief en emosioneel van aard is en dat die onderhandelings hieroor met baie wysheid, oorleg en sensitiwiteit hanteer sal moet word. Tog is ons van oordeel dat meningsverskille oor hierdie meer praktiese sake nie in die pad van kerkhereniging behoort te staan nie.

9. WESENLIKE ROL VAN GESAMENTLIKE GESPREK 'N BESINNING OP ALLE VLAKKE

Ons glo dat die proses van kerkhereniging indringende gesprekke en begeleiding op alle vlakke gaan vra – veral ook op grondvlak met gemeentes en lidmate. Ons verbind onsself tot hierdie gesprekke en oordeel dat dit 'n groot wins gaan wees as van hierdie gesprekke ook saam gevoer kan word.

Ons is oortuig dat dit die proses sal aanhelp as die gesprekke oor eenheid gevoer word in die lig van ons gesamentlike roeping in ons lande en ons gesamentlike geloof in die evangelie.

10. KERKSKEURING MOET TEN ALLE KOSTE PROBEER VERMY WORD

Ons spreek die oortuiging uit dat ons in die herstel van een kerkverband kerkskeuring na enige kant ten alle koste moet probeer vermy. Dit het te dikwels gebeur – ook in ons gereformeerde tradisie – dat kerkverenigingsprosesse aanleiding gegee het tot kerkskeuring, die vorming van nuwe kerke en nuwe twiste. Ons sal die proses so wil hanteer dat alle predikante, gemeentes en lidmate van die kerke saam hierdie pad aanpak.

11. DIE BYEENBRING VAN ALLE GEREFORMEERDE KERKE

Ons spreek die hoop uit dat die hereniging van die familie 'n tree sal wees op pad na die byeenbring van alle kerke van gereformeerde belydenis in SA.

12. RAADPLEGING VAN GEMEENTES

Hoewel die Algemene Sinode en sy kommissies 'n taak het om leiding te neem, onderhandelings te voer en voorstelle te maak ten opsigte van hierdie proses, bevestig ons weereens dat ons verbind is om ons gemeentes te raadpleeg en te toets sodat ons saam hierdie pad kan loop. Ons is oortuig dat ons kerkskeuring ten alle koste moet probeer vermy. Dit gaan waarskynlik vra vir 'n proses waarin ons vorentoe beweeg maar heeltyd sensitief is en ruimte maak vir mense met huiweringe en vrae.

5. **Verduidelik hoe gemeentes geraak gaan word deur die proses.**

Ons het reeds gesê dat **die bedoeling van eenwording nie die hersamestelling van gemeentes is nie**, maar die vorming van **een kerkverband**. Dit is belangrik om te weet dat in die vorming van byvoorbeeld die VGK, al die bestaande gemeente behou is soos voorheen. Ons kan nie sien dat dit proses in hierdie herenigingsproses anders sal verloop nie. Hoewel ons hoop dat gemeentes onderling goed sal saamwerk en projekte saam sal aanpak (soos wat reeds op baie plekke gebeur!) en ons kan sien dat sekere gemeentes selfs mag besluit om saam te smelt, is hierdie besluite wat nooit uit die hande van die plaaslike kerkraad geneem sal word nie.

Kerkrade behou dus hulle besluitnemingsbevoegdheid oor die interne sake van die gemeente. Kerkvereniging in 'n gereformeerde kerk is tot 'n baie groot mate 'n van-onder-proses. Grondvlakeenheid kan nie van bo geforseer word nie: gemeentes, kerkrade en lidmate sal self verantwoordelikheid daarvoor moet aanvaar.

6. **Wat behels die deurbraak wat bereik is oor die Belydenis van Belhar?**

Die standpunt van die VGK oor die Belydenis van Belhar is in die verlede dikwels so verstaan dat die ander drie kerke eers hulle volle onvoorwaardelike instemming met die Belydenis van Belhar as 'n vierde belydenisskrif moes verklaar voordat die verenigingsproses kon begin.

Die ander drie kerke het nie kans gesien daarvoor nie. In ons eie geledere was en is daar heelwat emosie rondom die Belydenis van Belhar. Dis was nie soseer oor die inhoud van die belydenisskrif nie, maar oor hoe dit ontstaan het en oor die verwyt van kettery wat daarmee geassosieer is. By die vergadering in Junie 2006 het die VGK-leierskap duidelik verklaar dat die Belydenis van Belhar nie as voorwaarde vir eenheid mag geld nie. Hulle het te kenne gegee dat wanneer dié belydenis opgeneem word in die belydenisgrondslag van die nuwe kerk, hulle begrip sal hê daarvoor dat daar lidmate en gemeentes van die kerk sal wees wat nie kans sien om dit persoonlik as 'n belydenisskrif te onderskryf nie.

As lede van een kerk sal ons wedersyds groei in beter begrip en waardering vir mekaar se geskiedenis en ervarings. Hierdie standpunt is feitlik in ooreenstemming met ons eie sinodebesluite van 1998 en 2004. Reeds in 1998 het ons sinode gesê dat ons in oorleg met die ander gespreksgenote sal kyk na 'n manier waarop die Belydenis van Belhar in die nuwe kerkverband se belydenisgrondslag opgeneem kan word op so 'n wyse dat niemand se gewete onder enige dwang geplaas word nie. Dit bevestig die primêre intensie van die herenigingsproses, naamlik om in te sluit en nie uit te sluit nie.

Ook wat ander sake betref waaroor spesifieke kerke of gemeentes of lidmate sterk voel, sal daar moeite gedoen word om sover moontlik konsensus te bereik en mekaar te akkommodeer.

7. **Wat is van die ander belangrike sake waaroor ooreenkomste bereik moet word?**

Naas die belydenisgrondslag en die model van kerkvereniging is daar natuurlik ook ander belangrike sake waaroor 'n ooreenkoms met mekaar gevind moet word. Een van hierdie sake is byvoorbeeld die naam van die nuwe kerk. Dit is iets wat met groot sensitiwiteit teenoor al die partye met mekaar onderhandel sal word – en waaroor lidmate nou gevra word om insette te maak. Ander sake is onder meer die presiese samestelling en indeling van ringe en sinodes, salarisse en pensioene, sinodale eiendomme, teologiese opleiding, ensovoorts.

8. **Hoe gaan die finansies van die nuwe kerk werk?**

Die gevestigde patroon in gereformeerde kerke is dat **plaaslike kerkrade hulle eie finansiële sake reël** en self oor hulle begrotings besluit. Dit sal uiteraard so voortgaan. Vir daardie werk wat gemeentes saam doen (teologiese opleiding, sendingwerk, sekere barmhartigheidsdienste ens) stuur elke gemeente tans jaarliks 'n bedrag na die kerkverband (ring of sinode). In die bepaling van hierdie bedrag word altyd rekening gehou met die verskillende finansiële vermoëns van gemeentes. Ook dié gebruik sal gehandhaaf word.

9. **Gaan daar in die nuwe kerk ruimte wees vir diversiteit in taal en kultuur?**

'n Verstandige kerk sal altyd in sy gemeentelike bediening ruimte maak vir mense se eie taal en kultuur. Daarom is die uitgangspunt van al die gesprekke oor kerkeenheid dat taal en kultuur op 'n gemeentelike bedieningsvlak eerbiedig sal word. In die Verbintenisverklaring wat na die byeenkoms van Junie 2006 uitgereik is, word in soveel woorde gesê dat die verskillende tale wat in ons kerke gepraat word, almal gekoester sal word.

Op die vergaderings van ringe en sinodes sal waar nodig praktiese reëlings getref word vir mense om mekaar te verstaan. Die uitgangspunt is dat mense 'n kerkvergadering moet kan deelneem in 'n taal waarmee hulle gemaklik is Soms word by vergaderings ook van tolke gebruik gemaak. Gemeentes sal natuurlik – soos nou – self besluit oor hulle voertaal (of voertale) en aanbiddingstyl.

Voorstelle waaroor Gemeentes nou gekonsulteer word

Achterbergh II-dokumente: Kerkhereniging

[Die dokumente hieronder oor die Konfessionele Basis en die Model is die volledige Achterbergh II-dokumente. Dié oor Gesamentlike Projekte en Versoening is in opgesomde vorm: die volledige langer dokumente is te vind in die Aanvullende Sakelys van die Algemene Sinode 2007.]

Boesak!

1. Konfessionele Basis

Die volgende is aanvaar as die eerste punte van konsensus tussen die vier kerke:

1. Belhar moet nie 'n voorwaarde vir kerkeenheid wees nie.
2. Gesprek tussen die vier kerke word voortgesit met die oog daarop om ooreenkoms te bereik oor die Bybelse inhoud van Belhar en om 'n gesamentlike kommentaar daarop te skryf. Dit sal dit moontlik maak dat die Bybelse inhoud van Belhar in 'n nuwe kerkverband gepreek, onderrig en in die bediening gebruik kan word.
3. In die vorming van 'n nuwe kerkverband moet die belydenisgrondslag al vier kerke, sinodes en gemeentes akkommodeer sonder om enigiemand te forseer om Belhar te aanvaar of daarvan afstand te doen.
4. Die waarde wat Belhar as 'n belydenis vir die VGKSA het, word respekteer.

Die volgende punte gee konsensus tussen die VGKSA en die NG Kerk weer. Die RCA en die NGKA is gewillig om dit te oorweeg nadat deelgeneem is aan die proses in punt 2 hierbo ooreengekom:

5. In 'n nuwe kerkverband word Belhar as vierde belydenisskrif in die belydenisgrondslag ingesluit, maar dit sal nie van leraars of lidmate wat nie gereed of gewillig is, verwag word om dit te onderskryf (aanvaar) as 'n belydenisskrif nie.
6. Die groei na 'n volle aanvaarding van Belhar is 'n integrale deel van die prosesse van die nuwe kerkverband.

2. Model

Konsensus is bereik ten opsigte van die volgende voorlegging:

1. **As 'n Bybelse kerk van Jesus Christus** verstaan ons dat die plaaslike kerk ten volle kerk van God is, maar dat dit nooit as kerk in isolasie bestaan nie. In ons gereformeerde tradisie word hierdie beginsel uitgedruk in die eenheid en gemeenskap (kerkverband) met mekaar. Dit is iets wat altyd 'n prioriteit vir plaaslike gemeentes moet wees. Ons bely dat ons mekaar nodig het om ook op plaaslike vlak ten volle kerk van God te wees, en dat dit gereflekteer moet word in die model van 'n nuwe kerkverband.
2. Soos dit in 'n gereformeerde kerk hoort, is **gemeentes** regspersone in sigself en **behou hulle verantwoordelikheid** met betrekking tot besluitneming en bediening. 'n Algemene Sinode skryf nie aan gemeentes voor hoe hulle hul bediening uitvoer nie.
3. Gemeentes sal aangemoedig word en **gehelp word om op plaaslike vlak in eenheid na mekaar te groei,** en waar hulle dit so verkies selfs een struktuur te vorm. Hulle sal nie in een struktuur forseer word nie. Daar sal 'n spesifieke en voortgaande program in die nuwe kerkverband wees om gemeentes in die verband by te staan.
4. Ons is dit met mekaar eens dat ons een **nuwe Algemene Sinode** moet vorm. Die bevoegdhede van die Algemene Sinode sal onder andere wees om besluite te neem oor moontlik die volgende sake:

   Leerstellige sake (Dit verwys na belydenismatige en etiese sake. Die wyse waarop die Algemene Sinode met hierdie sake handel, moet deur die Algemene Sinode self besluit word); Teologiese opleiding; Bybelvertaling; Liedboeke; Beleid aangaande .... (bv MIV/Vigs, ens); Kerkorde; Ekumeniese verhoudings; Kerk en Staat en Kommunikasie en Media. Die spesifieke lys sal gefinaliseer word voordat finaal na gemeentes gegaan word vir goedkeuring soos voorgestel word in punt 7 hier onder.
5. Hierdie een Algemene Sinode moet deel wees van 'n organiese model van eenheid waar werklike eenheid reflekteer word in alle strukture, dus ook op die vlak van streeksinodes, ringe en uiteraard ook gemeentes op die basis van punte 2 en 3 hierbo. Ons verstaan dat die beste regsgeldige manier om een kerkverband te vorm, is dat as 'n begin een nuwe Algemene Sinode deur die bestaande Algemene Sinodes gevorm word. Wat dan moet volg, as 'n noodsaaklike deel van die proses, is 'n organiese en vrywillige proses waarin streeksinodes en ringe nuwe streekstrukture vorm op 'n manier soos voorgestel deur die nuwe Kerkorde van die nuwe Algemene Sinode. Streeksinodes en ringe word aangemoedig om, selfs voor die nuwe Algemene Sinode konstitueer, gesprek en onderhandeling te begin oor hoe nuwe streekstrukture gevorm kan word.